

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 81
din 13.02.2008

Dosar nr: 800/2007

Petiția nr: 18.834/12.12.2007

Petent: P O D

Reclamat: Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie Craiova

Obiect: neplata sporului de pericol pentru orele de gardă

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentei

I.1.1. P O D ,

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie

II. Obiectul sesizării

Petenta, prin **Petiția nr. 18.834/12.12.2007**, arată în calitate de angajată ca medic primar specialist psihiatrie la Spitalul Clinic de Psihiatrie nu beneficiază de plata sporului de periclitate pentru orele de gardă pe care le efectează lunar.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta consideră că este discriminată datorită faptului că nu i se plătește sporul de periclitate pentru orele de gardă pe care le efectează lunar. Astfel se crează o diferențiere între persoane care se găsesc în aceeași situație.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 22.01.2008 și 12.02.2008.

La audierea din 22.01.2008 și 12.02.2008 părțile nu s-au prezentat.

La dosar a depus puncte de vedere reclamatul (**Adresa nr. 482/21.01.2008**, semnată de prof. univ. dr. T U , manager și jur. C M , consilier juridic, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu **nr. 1.531/22.01.2008**).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petenta arată că este angajată ca medic primar specialist psihiatrie la Spitalul Clinic de Psihiatrie Spitalul nu include în salariul și sporul de periclitare pentru orele de gardă pe care le efectuează lunar. Astfel se crează un regim privilegiat în favoarea unor instituții publice, în detrimentul persoanei fizice. Prin neplata sporului de periclitare, Spitalul de Psihiatrie creează discriminări între persoane care se găsesc în aceeași situație. Sporul de periculozitate este acordat în timpul programului normal de lucru, dar nu și pentru gardzi, deși gardzile se efectuează după orele 13.00 și până a doua zi dimineața, când personalul din unitățile sanitare este mai puțin la număr, iar pacienții sunt aceeași și nu își schimbă specificul bolii pe timp de noapte, astfel pericolul este chiar mai mare în timpul gardzilor decât pe timpul programului normal de lucru.

Invocă prevederile **Constituției României** (art. 16), **Codului muncii** (art. 5, 6 și 155), **O.G. nr. 137/2000** (art. 1 lin. 2).

Reclamatul, prin **Adresa nr. 482/21.01.2008**, a comunicat următoarele:

- petenta a intentat și un proces împotriva lui, solicitând obligarea lui la plata sporului de 75%, reprezentând spor pentru condiții deosebit de periculoase;
- prima instanță a respins acțiunea, procesul se află pe rolul instanței de recurs;
- petenta este cadru didactic cu normă întreagă în cadrul UMF și totodată medic la Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie , primind din partea acestuia un salariu conform 1/2 normă, la care petenta primește sporul de 75% pentru condiții deosebit de periculoase care se acordă la salariul de bază și în care nu intră orele de gardă efectuate peste norma de bază (20 ore);
- conform legislației în vigoare, sporul pentru condiții deosebit de periculoase nu se acordă pentru orele de gardă;
- nu există o situație comparabilă, față de care s-ar putea reține discriminarea.

Reclamatul a depus documente în sprijinul celor afirmate.

Invocă prevederile **O.U.G. nr. 115/2004** (art. 5, 6, 12), **Ordinului 870/2004** (art. 42, 46, 49), **Ordinului 721/2005**.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenta, ca și alți medici din România, nu beneficiază de plata sporului acordat pentru condiții deosebit de periculoase.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Criteriul comparabilității, al cărui control se află la baza constatării unei fapte de discriminare, este prevăzut de art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”.

Ordonanța de urgență nr. 115 din 24 noiembrie 2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, actualizată, la art. 12, are următoarele prevederi:

„(1) Personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gardi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază, cu excepția indemnizației de conducere.

(2) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de până la 50% din tariful orar al salariului de bază, cu excepția indemnizației de conducere, dar care nu poate fi mai mic de 25%.

(3) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară, pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează, se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al salariului de bază, cu excepția indemnizației de conducere, dar care nu poate fi mai mic de 50%.

(4) Procentul concret al sporului prevăzut la alin. (2) și (3) se aprobă trimestrial de comitetul director.

(5) Medicii care nu au contract individual de muncă cu unitatea sanitară care organizează serviciul de gardă și care la nivelul acestei unități desfășoară activitate numai în linia de gardă vor încheia cu această unitate sanitară publică un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și beneficiază numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă, stabilite conform prevederilor art. 12. Salariul de bază se stabilește la limita minimă prevăzută pentru funcția și gradul profesional în care aceștia sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății publice și se utilizează pentru stabilirea tarifului orar.”

Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, adoptat prin **Ordinul nr. 870 din 1 iulie 2004**, prevede:

„Art. 42

(1) Orele de gardă nu sunt considerate ore suplimentare și nici cumul de funcții.

(2) Orele de gardă nu constituie vechime în muncă și în specialitate.

(3) Orele de gardă efectuate în afară programului normal de lucru și salarizate conform prevederilor prezentului regulament se includ în veniturile salariale brute lunare în funcție de care se determină numărul de puncte realizat în fiecare lună, pe baza cărora se determina cuantumul pensiei.

[...]

Art. 46

(1) Plata orelor de gardă se face în funcție de tariful orar determinat în baza salariului de bază individual, corespunzător gradului profesional în care personalul este confirmat prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Pentru medicii care beneficiază de salarii de merit tariful orar se va determina luându-se în calcul și salariul de merit, întrucât face parte din salariul de bază.

(3) Pentru medicii care ocupă o funcție de conducere și beneficiază de indemnizație de conducere, la determinarea tarifului orar pentru gărzile efectuate în afară programului normal de lucru, indemnizația de conducere nu se ia în calcul.”

Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază în conformitate cu prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, aprobat prin Ordinul nr. 721 din 7 iulie 2005, la art. 14, prevede:

„Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament.”

Colegiul Director, analizând prevederile legale privind efectuarea gărzilor și privind plata unor sporuri, a reținut că nu se poate constata o discriminare în lipsa existenței unei situații comparabile.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de **România prin Legea 30/1994**. Curtea a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75).

Colegiul Director nu are competența să analizeze dacă modul de plată al sporului de pericolozitate are sau nu o justificare rațională, dacă persoanele medicale se află sau nu în pericol în timpul efectuării gărzilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare conform art. 1 alin. 3 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 13.02.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

